

lede nedenfor i Overensstemmelse med hvad her er anført.

Bed de øvrige Paragrapher har Udvalget kun fundet Anledning til at stille nogle Redaktionsændringer, med Undtagelse af § 13, der handler om Præsternes og deres Enkes Pensionering, idet nemlig Udvalget her foreslaaer, at Reglerne for andre Embedsmænds Pensionsret ogsaa skulle gjøres anvendelige paa Præsterne.

For at undgaae mulige Misforstaaelser finder man det rettest, at de to ældre Pensionslove udtrykkelig ophæves, hvorfor Forslag herom er fremsat.

Man stiller saaledes følgende

### Ændringsforslag.

Til § 2.

af Fischer:

1) Paragraphen affattes saaledes: „Ret til Pension bortfalder ved Embedsfortabelse, eller naar Embedsmanden afflediges som dømt for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling.

Naar en Embedsmand afflediges, fordi han af ham tilregnelige Aarsager af Regjeringen ikke ansees for skiftet til at forblive i sit Embede, være sig fordi han ved egen Skyld har tabt Evnen til forsvarlig at besørge sin Embedsgjerning, eller fordi han har vist Forsømmelighed i dens Udførelse eller Udydighed imod sine Foresattes Befalinger, eller fordi han i eller udenfor sin Embedsførelse har gjort sig skyldig i et Forhold, der skønnes at maatte svække den for hans Stilling nødvendige Agtelse og Tillid, kan han kun faae Pension ifølge særlig Lov. Hans Afled bør da indeholde en Henvisning til, at en saadan vil blive Rigsdagen forelagt. Indtil Loven er udkommen, skal han være berettiget til at oppebære to Trediedele af fuld sædvanlig Pension“.

Af Andersen og Rør:

2) Paragraphen affattes saaledes: „Ret til Pension bortfalder ikke blot ved Embedsfortabelse, men ogsaa naar Vedkommende dømmes for en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Naar en Embedsmand afflediges paa Grund af, at han i eller udenfor Embedsførelsen har gjort sig skyldig i et Forhold, der maatte svække den for hans Stilling nødvendige Agtelse og Tillid, forelægges der ham samtidigt en passende Frist, inden hvilken han kan forlange, at der efter de for Justitsægens Behandling gjældende Regler skal finde en Undersøgelse af hans Forhold Sted, og at det derefter under en mod ham anlagt Justitsag afgjøres, om hans Ret til at forlange Pension efter denne Lovs § 1 skal være fortabt. Stiller han ikke saadant Forlangende, eller gaaer Sagen ham imod, kan han kun ved særlig Lov opnaae Pension.

Af Bruun og Sonne (subfidiairt af Fischer:

3) a) Istedetfor Slutningen af første Stykke: „men ogsaa“ osv. sættes: „men ogsaa, naar han afflediges paa Grund af Forsømmelighed i sin Embedsgjerning, eller fordi han i eller udenfor Embedsførelsen har gjort sig skyldig i et Forhold, der maa svække den for hans Stilling nødvendige Agtelse og Tillid“; og i andet Stykkes 1ste Linie sættes istedetfor Ordene: „saadanne Misligheder have“: „saadant Forhold har“.

b) I andet Stykkes 2den Linie forandres „3 Aar“ til: „6 Aar“.

c) I andet Stykke udgaaer Slutningen af første Punctum fra: „de 3 øvrige“.

d) I andet Stykke imellem første og andet Punctum indsættes som nyt Punctum: „Der tillægges ikke disse Mænd nogen Løn.“

Til § 6.

Af Udvalget:

4) Ved Slutningen af andet Stykke sættes Punctum — Retteelse af en Trykfeil — og der tilføies derefter:

„Etge med saadanne Udgifter betragtes og